

Jesaja 40 : 28 (jaarwisseling)

Weet u hoe groot God is?

Lezen: Jesaja 40 : 12 - 31

Tekst: Jesaja 40 : 28

Zingen: Psalm 90 : 1 en 3

Zingen: Lied 460 : 1, 4 en 5 (Liedboek oud)

Zingen: Gezang 150 : 1 – 4 (na de verkondiging)

**Zingen: belijdenis op de berijming van Jan Boersma
(melodie gezang 135)**

Zingen: Nieuw Liedboek 413 : 1 – 3 (slotlied)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

De onderstroom

De laatste tijd zijn er in Nederland minder gelovigen dan ongelovigen. Nieuwsuur onderzocht in een zesdelige serie hoe christenen aankijken tegen een samenleving waaruit het geloof steeds meer lijkt te verdwijnen. De kerken lopen in snel tempo leeg. De mensen hebben het te druk voor God. **In** zes keer zeven minuten werden een aantal kerken geportretteerd in Nieuwsuur, het dagelijkse tv programma op NPO 2. Elk stukje

onder de titel De Onderstroom. Vroeger was Nederland christelijk. Dat is voorbij. Kerken en christenen horen nu bij de onderstroom. Daar kun je verdrietig over zijn. Er kwam in de uitzendingen best verdriet boven. Een kerkgebouw dat van binnen gesloopt werd en nu de oefenruimte is van de plaatselijke muziekfanfare. Zo kun je nog wel andere dingen bedenken. Christendom underdog in de samenleving. Maar een onderstroom moet je niet onderschatten. Er kan in stilte veel bereikt worden. “Een onderstroom wijkt in richting en/of snelheid duidelijk af van de hoofdstroom”. Een kerk die bij de onderstroom hoort gaat de andere kant op, en stroomt vooral langzamer dan de rest van deze gestoorde wereld. Daar hoeft ze zich niet voor te schamen. Maar we moeten wel eerlijk zijn. Hoe houden kerken dit vol? Je wordt er als gelovige mee van. Altijd tegen de hoofdstroom op moeten. Dat gaat nu al een paar jaar zo. Dat zal in 2019 niet anders zijn. Hou je het als christen vol, of wordt voor jou het jaar 2019 een uitstap-jaar, uit de onderstroom, uit de kerk, naar de hoofdstroom. Het lukt niet meer, tegen de stroom op te moeten. Misschien hebben die

anderen gelijk. In 2019 woest druk, gestrest en jachtig, schiet in het nieuwe jaar geen tijd over voor God.

Het kan ook, dat je al tijden God niet ervaart, ook al doe je wel aan het geloof. Je komt God niet tegen. Je hoort van Hem in de kerk, je zingt en bidt. Maar wat je in de kerk beleeft, klopt niet op wat je meemaakt. In de kerk zing je van vrede op aarde. Wat zie je ervan. Van Gods liefde en macht? Waar merk je aan dat Hij reddend ingrijpt? Eeuwenlang is er in de kerk verteld dat God in Jezus het verschil maakt. Maar hoe dan en waarin dan? Zouden we zonder geloof veel minder af zijn? God lijkt ver weg. Heeft Hij door, wat mensen meemaken? Je kunt er moe van worden. Lichamelijk put het je uit. Geestelijk kun je er niet meer tegenop. Ook als je gelovig bent, kan je dat gebeuren. Kijk naar het volk Israël. Ze zeggen tegen God (vers 27, vlak voor onze tekst). “Mijn weg blijft voor de HEER verborgen, mijn God heeft geen oog voor mijn recht”. Hij ziet het niet, Hij kijkt de verkeerde kant op, Hij slaapt, of is blind. Dat is de stemming onder Israël. Hoe komen ze erbij? Ze zitten gevangen in Babel. Ze roepen om bevrijd te worden. Maar er komt geen antwoord. De profeet

Jesaja kan preken wat hij wil. Hij is als een dominee die over de hoofden heen preekt. In die hoofden zitten vragen, boosheid, die hoofden piekeren zich suf van ellende. Het leven is niet eerlijk! Ze willen God lief hebben, maar wat krijgen ze ervoor terug? Hebben gelovigen het beter dan ongelovigen? Vergeet het. Ze horen bij de onderstroom. Het kan zo maar zijn, dat ze afgelopen jaar, 2018 nog dapper hebben mee gedaan. Maar het is niet om vol te houden. Het jaar 2019 kan het jaar van afhaken worden. Ze doen niet meer mee, in de kerk. Ze verlaten de onderstroom. Laten zich mee drijven met de massa, de hoofdstroom. Want God, wat betekent Hij voor mensen? Dat was de stemming in Israël. Het is de stemming in Nederland.

Wat weet je eigenlijk van God?

Benieuwd naar Gods reactie. Hij stelt vragen. Dat is even wennen. Ik hoor het meest andersom. Mensen stellen vragen. Over God. Ook in de kerk. Dat is het erge. God is zó uit beeld, dat ze geen vragen áán Hem stellen. Het gaat óver Hem, het contact mét Hem lijkt voorbij. Zo gaat dat. In vers 27. Ze

noemen de Heer nog wel mijn God. “Mijn God heeft geen oog voor mijn recht”. Maar ze spreken Hem niet zélf aan. In feite negeren ze Hem. Ze praten achter zijn rug om. Als je dan toch vragen hebt, stel ze dan aan Hem zelf. **Als** in dit lied:

Heer Jezus, duizend vragen,

Te veel om mee te dragen:

Waarheen, waarom, waartoe?

Kunt Gij geen antwoord geven?

O God, dit is geen leven,

wij worden zoveel vragen moe (Gezang 150)

Dat gaat over ónze vragen. **Mag** Gód nu een paar vragen

stellen? Hij kent ook zijn ‘waaroms’. Waarom Jakob zeg je?

Waarom Israël beweert je (vers 27)? Vragen in onze tekst:

“Weet je het niet? Heb je het niet gehoord?” Vragen om diep over na te denken. Verwondering hoor je erin: hoe kan dat nou, dat jullie het niet weten? Is het echt zo, dat jullie het nog niet gehoord hebben? Eeuwen lang is God met hen mee gegaan.

Ze hebben veel van Hem gezien, gehoord. Maar er is iets

helemaal langs hen heen gegaan. Je voelt Gods verbazing. Hij vindt het vreemd. Zoveel jaren samen opgetrokken, en nog is Hij een vreemde voor hen. In de taal van nu: zoveel jaren elke zondag naar de kerk gegaan, thuis opgegroeid bij gelovige ouders, op school de verhalen uit de Bijbel gehoord...en dan komt God met zijn vragen: “weet je het niet? Heb je het niet gehoord?” Het is toch om je te schamen! Heb ik iets gemist? Iets belangrijks? Dat kan. Je kunt dingen zo vaak horen, dat het een sleur wordt...je hoort ze niet meer. Het bereikt je gedachten niet. Het raakt je niet, je wordt er niet koud of warm van. Maar wat is dan dat belangrijke? Wát hadden ze moeten weten? Antwoorden op alle vragen? Had God die dan gegeven? Heeft Hij ons verteld, waarom we in deze gemeente zo veel broeders en zusters naar het graf moesten dragen? Ouderen en jonge mensen? Had God gezegd dat 2018 het jaar van veel verdriet zou zijn voor onze gemeente; wat Hij daarmee wil, wat wij hiervan moeten leren? Doen wij misschien iets niet goed als gemeente? Je zou er onzeker van worden. We stappen met een verdrietige erfenis van het oude jaar het nieuwe binnen. Je

durft er haast niet aan te denken wat ons in 2019 boven het hoofd hangt. Duizend vragen beklemmen je. Maar op die alle geeft God geen antwoord. Ook niet in deze tekst.

Toch helpt Hij ons. Op de drempel van oud en nieuw. Moment van terugkijken, en vooruit peinzen. Hij zegt: kijk naar Boven. Kijk mij eens goed aan. Leer mij kennen, zoals ik ben. Dát heeft een mens nodig. Niet een antwoord op alle vragen. Maar weten wie God eigenlijk is. Hoe groot Hij is.

Weet u hoe groot God is?

Een eeuwig God is de HEER. Lost dat wat op? Eeuwig, dat woord laat je duizelen. God leeft zonder begin, en zonder eind. Hij was er al voor dat de aarde de rondjes ging draaien door het heelal. Er is nooit een dag geweest, dat God er niet was. Dat klinkt zó groots, dat je denkt: God is ver boven ons verheven. Wat snapt Hij van ons kleine leven? Kan Hij zich indenken, wat ik heb meegemaakt het afgelopen jaar? Is Hij niet te groot om aan te voelen dat ik moe ben van mijn ziekte? Trouwens, wat weet Hij van mijn blijde dagen?

Je kunt dat 'eeuwig' ook anders uitleggen. God heeft al duizenden jaren geschiedenis mee gemaakt. Wereldrijken die kwamen en gingen. Wereldleiders, van wie de sterren schitterden, om daarna te verbleken. Hij heeft jouw kinderfeestje meegemaakt, de dag dat je je rijbewijs haalde, Hij heeft onze hypes zien komen en gaan. Hij was er bij, bij alle stervelingen en sterfgevallen. Wat moet God een levenservaring hebben! Honderdduizend keer zoveel als jij. Wat een wijsheid moet er in Hem zijn. Als er iemand weet hoe de dingen in het leven gaan, dan Hij wel! Hij heeft het verdriet gezien, en denk niet dat Hij te groot is om er iets van te snappen. Dat we radeloos waren, in paniek niet meer wisten hoe het verder moest. Hij heeft het ondergaan. Jesaja zegt in een andere tekst: "In hun nood, was ook hijzelf in nood" (Jesaja 63 : 9). Hoeveel van die noodervaringen heeft Hij meegemaakt? Als iemand weet, wat het is om benauwd naar adem te happen van benauwdheid, Hij weet het als geen ander. Hij zocht ons op, in Zijn Zoon. Hij durfde het aan in Zijn liefde, om in Christus onze pijn, ons lijden te ervaren. En wij? We komen nog maar net

kijken. Moeten wij aan Hem vertellen hoe het moet? Ga jij tegen Hem te zeggen dat Hij er niks van begrijpt? Zul jij Hem adviseren, hoe Hij het moet aanpakken, en Hem vertellen dat het beter kan? Weet je het dan nog niet? Een eeuwige God is de HEER.

God is groot. De schepper **van de einden van de aarde.**

Een bijzondere manier van zeggen. DE aarde is rond. Heeft geen grenzen. Maar de bedoeling is duidelijk. Hij heeft de totale aarde geschapen, tot aan de horizon, en daar dan nog weer aan voorbij. Alles op aarde komt van Hem. De volkeren die er op wonen, de bergen met hun hoge toppen, de rivieren en de zeeën, de vulkanen en woestijnen, het tuintje achter je huis, de camping waar we zo plezierig vakantie vierden, Hij is de Schepper van spel en cultuur. De bal is rond...God heeft dat gewild. De digitale wereld is zijn schepping. We hebben van al die dingen genoten en dankbaar gebruik gemaakt, in 2018. Wil je dat het komend jaar ook? Ontvang het van de Schepper!

God is groot.

Wordt God niet moe. Dat zou je denken. Hoe houdt God dat vol? Meer dan 7 miljard mensen volgen, voor hen zorgen. Jongens en meisjes bij elkaar brengen om te trouwen. Dat er kinderen geboren worden. Zorgen dat boten blijven drijven. Dat overheden functioneren. En dat 24 uur, zeven dagen lang. God die niet slaapt, niet een dag vakantie neemt. Wij moeten er niet aan denken. Zelfs de sterken onder ons, de jonge kerels (vers 30), de strijders getraind in het leger, met een topconditie, hebben een grens. God niet. Hij weet van geen ophouden. Geen dag in het komende jaar laat Hij het erbij zitten. Reken maar. Hij heeft zóveel energie, Hij kan er ook nog van kwijt. Hij geeft het aan die jonge strijders, aan doodvermoeide mensen, die al tegen de dag opzien, als ze opstaan. Hij biedt zich aan: hier, neem van mijn energie. Je kunt vooruit in het nieuwe jaar. God is groot.

Zijn wijsheid **niet te doorgronden.** Je krijgt de Here nooit precies door. Wat we van Hem hoorden gaat onze mensenmaat te boven. Dat is wat wij leren. God niet te klein voorstellen, zelfs niet als een soort van supermens. God laat zich niet

terugbrengen tot enkele hapklare brokken van onze verbeelding. Een God die de dingen op orde heeft, zoals ik het wil. Zo'n God zou ik niet het nieuwe jaar in mee durven. Hij zegt in onze tekst: "zijn wijsheid is niet te doorgronden". En daar moeten we het mee doen. God deelt bij dezen mee: je zult mij niet begrijpen. De mens zal mij nooit volgen. Hij gaat daar niet over in discussie. Hij belooft ook niet dat wij later antwoord krijgen op al onze vragen. Tenminste, ik weet van die belofte niet. Hij laat zich door kleine mensen niet ter verantwoording roepen over zijn beleid. Ze vatten het toch niet! God is groot. Punt uit.

Daar moeten we het mee doen. Met deze God onderweg. Weet je wat er dan gebeurt. Je krijgt vleugels. Als die van een arend (vers 31). Vrij als een krachtige roofvogel in de lucht. Vliegend over de dagen waar je als een berg tegen op ziet. Je kunt vooruit. Met visie en vaart. Vol verwachting!

Wil je met deze God het nieuwe jaar in?

Zou het echt? Is het niet te hoog gegrepen? Wil je dit? Er zit iets in de mens dat niet op God zit te wachten. Je hebt het niet zo op die grootheid van God. Je wordt er zelf zo klein van. Wil je dat? Zou je niet liever er zelf iets moois van maken in het komende jaar? Toch een veilig gevoel, de dingen in eigen hand houden?

Gemeente, ik besluit alle preekwerk van dit jaar, met een slotvraag: mag God echt uw God zijn? Durf je het? Je overgeven aan Hem, de dingen neerleggen bij Hem? Bidt er om, dat je het kunt. Bidt dat Hij jou voor zich wint. En dan in vol vertrouwen het nieuwe jaar in. Veilig bij Hem! Weet: God is groot. Dat hebt U toch goed gehoord? Amen.